

Organizovaný zločin představuje globální bezpečnostní riziko. Expanze tohoto fenoménu může vést k destabilizaci světového ekonomického i politického systému, přičemž se jeho aktivity zaměřují zejména na rozvojové země a země, které se nacházejí v transformačním stádiu ekonomiky. Cílem organizovaného zločinu je nejen dosažení maximálních zisků, ale i ekonomického, společenského a politického vlivu. Proto ignoruje státy, jejich hranice i zákony a vytváří si uvnitř společnosti své vlastní paralelní, na státu nezávislé struktury. Zločinecké struktury organizovaného zločinu používají k dosahování svých cílů jakýchkoli prostředků. Jde o prostředky jak otevřené, jako je násilí, teror, vydírání nebo zavražďování, tak i prostředky méně viditelné, o to však pro společnost nebezpečnější, jako jsou zejména korupce, diskreditace nepohodlných osob či institucí nebo legalizace výnosů z trestné činnosti prostřednictvím zdánlivě legálního podnikání či investování.¹

Je zřejmé, že boj proti nebezpečím vyplývajícím z aktivit organizovaného zločinu nelze vést v současné době již pouze na úrovni národních států. Je nutná mnohem širší, celoevropská i mezinárodní spolupráce na tomto poli, neboť jen tímto způsobem lze nalézt přiměřenou odpověď na bezpečnostní, ekonomické, sociální a politické problémy, které organizovaný zločin pro světové společenství představuje.

Základem pro úspěšnou realizaci všech opatření v oblasti boje s organizovaným zločinem na evropské a mezinárodní úrovni jsou dohody, konvence a úmluvy, které byly přijaty v posledních letech.